

РЕШЕНИЕ

№ 3940

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 13.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2284** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл.19, ал.5, вр.чл.23, ал.3 от ЗОБВВПИ.

Образувано е по жалба от адв.Е. М. в качеството ѝ на процесуален представител на „БУЛАРМАС“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. И. срещу Решение №РД-11-4/15.02.2023г. на Министъра на икономиката и индустрията. С оспорваното решение на основание чл. 19, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ), е прекратено производството по заявление за допълване на списъка с изделия, които „БУЛАРМАС“ ЕООД произвежда по Разрешение за производство № 20150165122 от 24.02.2016 г.

В жалбата се твърди, че в процесния случай административният орган неправилно е приложил закона като не е съобразил, че дружеството не открива нов обект, а само добавя нови артикули към вече установеното в съответния обект производство, поради което смята, че органът не е следвало да извършва нова цялостна проверка по реда на чл. 17 от ЗОБВВПИ, в хода на която е дадено отрицателно становище на ДНСК, станало причина за постановения отказ. Това становище според жалбоподателя не е следвало нито да бъде изисквано, нито да бъде съобразено от министерството при решаването на преписката. Оспорват се по същество констатациите на ДНСК относно предназначението на сградите като се акцентира, че от първоначалното издаване на разрешителните не са настъпили промени нито в

местоположението на обектите, нито в тяхното предназначение, което „служебно е добре известно на министерството“. Обръща внимание, че сградата е с издадено Удостоверение за заварен строеж, което удостоверява както нейната законност, така и нейното предназначение. Според жалбоподателя решението страда от липса на мотиви и е постановено на грешно правно основание.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Министъра на икономиката и индустрията, редовно призван, се представлява от юрк. К. и юрк. П., които оспорват жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд – София-град, като съобрази данните по делото и обсъди доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Дружеството „БУЛАРМАС“ ЕООД притежава безсрочно Разрешение № 20150165122 от 24.02.2016 г., издадено от ГДНП, за производство на оръжия по заверен списък, на обект: [улица], [населено място], обл. В. Т. /л.145-146 от делото/.

На 20.09.2022г., със Заявление изх. № 2209-366/20.09.2022 (вх. № 26-Б-183/20.09.2022г. на Министерство на икономиката и индустрията /л.44-48 от делото/), дружеството е уведомило министерството за настъпила промяна на вида на оръжията, които „БУЛАРМАС“ ЕООД ще произвежда, като е оформило същото като заявление по чл. 24 от ЗОБВВПИ за допълнение на Разрешение № 20150165122 от 24.02.2016 г, като същото бъде допълнено с разрешение за производство на изделия „30 мм автоматичен гранатомет АГС-17“. Към заявлението са приложени съответните документи – актуално състояние на дружеството, Удостоверение за заварен строеж обектите от Разрешение № 20150165122 от 24.02.2016 г. където ще се извършва производството на новите видове оръжие, Скица на поземления имот и Нотариален акт за собственост на имота, скица на сградата и договор за наем на същата, Паспорт на склада за тяхното съхранение, списък на лицата с достъп до склада и документи удостоверяващи тяхната квалификация съобразно изискванията на закона, разработени и утвърдени от производителите инструкции за безопасност при осъществяване на дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, челни листи от технологии за производство на видове взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, които се произвеждат в „БУЛАРМАС“ ЕООД, документи доказващи съответствие с изискванията на ЗООС и съответствие с изискванията на ЗОБВВПИ за охрана на обектите.

На 28.09.2022г. „БУЛАРМАС“ ЕООД подава второ заявление с изх. № 2209-366/20.09.2022г. (вх. № 26-Б-183/28.09.2022г. на Министерство на икономиката и индустрията /л.206-209 от делото/) за промяна в обстоятелствата съгласно чл.23 от ЗОБВВПИ, с което уведомява министерството за настъпила промяна на вида на артикулите, които произвежда, с молба да бъдат съгласувани документите за допълнение към Разрешение № 20150165122 от 24.02.2016 г., както следва: 30 мм автоматичен гранатомет АГС-17, Оптичен прицел Warrior PGOK-9, Инфраред прицел Warrior PGDN-9VIR, Термовизионен прицел Warrior PGDN-9TV, Оптичен прицел

Warrior PGO-7V3, Оптичен прицел Warrior MSU, Механичен прицел Warrior MS-C60, Цифров прицел Warrior ДМ-60С, Цифров прицел Warrior DMS, Прицел Warrior SGU-17, Универсален термовизионен прицел Warrior PGDN-TVU.

С писмо изх. № 26-Б-183/28.09.2022г. /л.245 от делото/ членовете на междуведомствената комисия, създадена със Заповед № 81213-880/26.07.2018 г. на министъра на вътрешните работи, изменена със Заповед № 8121 з-1031/24.08.2018 г., са уведомени за постъпилото заявление от „БУЛАРМАС“ ЕООД.

От членовете на междуведомствената комисия – представители на Министерство на отбраната /л.248/, МВР /л.251/ и Инспекция по труда /л.255/ постъпили положителни становища, но в тези на ДНСК /л.253-254/, Министерство на околната среда и водите /л.257-258/ и Главна дирекция „Надзор на пазара“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /л.262/ били констатирани пропуски в заявленията на „БУЛАРМАС“ ЕООД.

Видно от становище № 183-2 на главен инспектор в регионална дирекция за национален и строителен контрол по отношение на застрояването в имота, за който се твърди, че се намира цеха за производство, в Акт за държавна собственост № 002/09.07.1996г. (същият приложен на л.16 от делото) са описани следните сгради: помещение за соц.нужди; адм.сграда с битови поимещения; адм.сграда; адм.сграда с портал; техническа работилница; парокотелно помещ.; компресорно помещ.; подготвителен участък; работно помещ-130; трафопост; проходна будка; помещение-работно. Наличието на горесцитираният акт за държавна собственост доказва наличието на „заварени“ строежи по смисъла на Закона за устройство на територията, с конкретно посоченото предназначение и за държавното им приемане /въвеждане в експлоатация/. В акта е описано, че имотът е предоставен за оперативно управление на държавна организация „Хранинвест- хранмашкомплект“ ЕАД, [населено място].

С решение № 1/27.02.89г. на Старозагорският окръжен съд в регистъра на държавните фирми е регистрирана фирма с наименование „Хранинвест“ е държавно имущество със седалище [населено място], „ с предмет на дейност: оборудване и технологични системи за хранително- вкусовата промишленост“. Съгласно решението, фирмата поема пасивите и активите на множество предприятия, в т.ч. предприятието „Хранмашкомплект“ - С. 3. и машиностроителния завод „Трифон Саралиев“ - Килифарево. Впоследствие, след държавното приемане /въвеждане в експлоатация/ на изградените в имота строежи е издаден Акт № 002/09.07.1996г. за държавна собственост, в който подробно са описани всички сгради със съответното им предназначение, година на изграждане и др.

В предходно подавани от „Булармас“ ЕООД документи са прилагани доказателства, че в сградите, през 90-те години на миналия век е извършвано и производство на продукция за нуждите военнопромишления комплекс на страната. С Решение на Министерски съвет №189/21.11.1988 г., машиностроителния завод преминава в състава на СО „Хранинвест“, при което започва производство на възли и детайли за хранително-вкусовата промишленост, основно в областта на машини и възли за хлебни и сладкарски изделия, което е видно от предходно представяни документи. Впоследствие, през 1996г. е извършено държавното приемане /въвеждане в

експлоатация/ на изградените в имота строежи - видно от съставения акт за държавна собственост, с който собствеността е предоставена за оперативно управление на „Хранинвест- хранмашкомплект“ ЕАД, [населено място]. Освен това, в приложеното към документите удостоверение за заварен строеж № 1272/22.05.2020г., издадено от главния архитект на [община], са описани множество сгради, с различно от описаното в издадения Акт № 002/09.07.1996г. за държавна собственост предназначение, което не отговаря на фактическата обстановка.

Предвид гореизложеното, инспекторът е констатирал, че не са представени доказателства за законосъобразното изграждане и въвеждане в експлоатация на сгради, предназначени за производство и складиране на оръжие.

Във връзка с дадените указания на 20.10.2020 г., „БУЛАРМАС“ ЕООД е подало ново заявление с вх. № 2209-366/20.09.2022г.

С писмо изх. № 26-Б-183/27.10.2022г. /л.351 от делото/ членовете на междуведомствената комисия са уведомени за постъпилото допълнително заявление, както и че следва да представят становищата си не по-късно от 09.11.2022г. Отново от представителите на Министерство на отбраната, МВР и Инспекция по труда постъпили положителни становища, но в тези на ДНСК, Министерство на околната среда и водите и Главна дирекция „Надзор на пазара“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор били констатирани пропуски в заявлението на „БУЛАРМАС“ ЕООД, за които дружеството било уведомено с писмо с изх. № 26-Б-183 от 21.11.2022 г. /л.367/.

На тези указания, дружеството-жалбоподател отговорило с писмо с вх. №26-Б-183/29.11.2022г., в което по отношение на констатациите на ДНСК заявило /л.369 от делото/, че органът следва да има предвид, че в тази сграда досега години наред е извършвано производство на оръжие, като отново приложило вече представеното по делото удостоверение за заварен строеж и ситуационен план.

Във връзка с представените документи и след отстраняване на констатираните непълноти, от съответните членове на междуведомствената комисия представители на ГД „Надзор на пазара“ в ОКМ /л.433/ и МПСВ /л.435-436/ постъпили нови становища, съгласно които е налице съответствие на постъпилите документи от „БУЛАРМАС“ ЕООД с изискванията на ЗОБВВПИ.

На 13.12.2022 г. било депозирано и становище от ДНСК /л.438/, съгласно което дирекцията не дава положително становище по подаденото заявление от „БУЛАРМАС“ ЕООД, в което отново, препращайки и към предходните си становища, констатира, че дружеството не представя доказателства за законосъобразното изграждане и въвеждане в експлоатация на сгради, предназначени за производство и складиране на оръжие, както и че съгласно чл. 178, ал. 4 от ЗУТ не се разрешава строежи или части от тях да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатацията им.

На 30.01.2023г. е проведено работно заседание на междуведомствената комисия по чл. 19 ЗОБВВПИ, на което са разгледани документите по Заявление № 26-Б-183/20.09.2022 г. (№ 26-Б-183/28.09.2022г.; № 26-Б-183/20.10.2022г. и № 26-Б-183/29.11.2022г. „БУЛАРМАС“ ЕООД за промяна във вида на произвежданите оръжия съгласно чл.23 от ЗОБВВПИ по издадено разрешение за производство на

оръжия № 20150165122/24.02.2016г. Въз основа на представените заключения, председателят на комисията и заместник-министър на икономиката и индустрията И. Щ. е изготвила докладна записка, в която предлага на основание чл.19, ал.5 във с чл. 23, ал. 3 от ЗОБВВПИ, чл.18, ал.7 от Правилата за условията и реда за работа на междуведомствената комисия да бъде прекратено производството по отразяване на промяна по издаденото разрешение за производство на оръжия на БУЛАРМАС“ ЕООД. Като мотиви за това предложение е посочено негативното становище на представителя на ДНСК, с което поддържа заключението си, че не са предоставени доказателства за законосъобразното изграждане и въвеждане в експлоатация на сградите, предназначени за производство и складиране на оръжие, с което „Булмарс“ ЕООД не е изпълнило разпоредбите на чл. 232, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Въз основа на протокола от заседанието на междуведомствената комисия и направеното предложение на председателя й, Министерът на икономиката и индустрията е постановил оспорваното Решение № РД-11-4/15.02.2023г. с което е прекратил производството по заявлението на „Булмарс“ ЕООД.

С оглед на установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е редовна и допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в предвидения в чл.149 ал.1 от АПК преклузивен 14-дневен срок и срещу подлежащ на обжалване акт в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложение, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесното решение е валиден административен акт, като издаден от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл.23, ал. 4 от ЗОБВВПИ. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат както в самото решение, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. В тази връзка несъстоятелни се явяват твърденията на жалбоподателя за липса на мотиви в оспорения акт, предвид че същия препраща към представените в хода на административното производство становища на представителя на ДНСК, което е допустима препратка в съответствие с ТР №16/1975 г. на ВС, ППВС № 4/1976 г. и ТР № 1/2006 на ВАС.

При постановяване на решението не е допуснато и осъществено нарушение на административно производствените правила. В закона е установена специфична процедура по чл.23 от ЗОБВВПИ, която препраща към чл.19 от същия закон, която административния орган стриктно е спазил.

В съответствие с чл. 23, ал. 1, т. 4 ЗОБВВПИ лицето, получило разрешение за производство на взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, уведомява писмено или по електронен път Министерството на икономиката при промяна на вида на взривните вещества, на оръжията, на боеприпасите и на пиротехническите изделия, които произвежда. Съгласно чл. 23, ал. 3 ЗОБВВПИ, оценяването на документацията по ал. 2 и проверката на място на обектите за производство и съхранение, когато е необходимо, се извършват по реда на чл. 19, ал. 1

- 4.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 – 4 ЗОБВВПИ предвижда, че при постъпване на заявлението и документацията по чл. 17 от същия закон междуведомствена комисия, създадена със заповед на министъра на вътрешните работи, оценява пълнотата и съответствието на подадената документация с изискванията за издаване на разрешение и извършва проверка на място на обектите за производство и съхранение. Комисията по ал. 1 се състои от експерти - представители на: Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Министерството на икономиката, Министерството на околната среда и водите, Дирекцията за национален строителен контрол, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция за метрологичен и технически надзор и Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Условието и редът за работа на комисията се определят с правила, утвърдени със заповед на министъра на вътрешните работи. При констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията на закона комисията уведомява писмено заявителя, дава указания и 30-дневен срок за отстраняването им, в който срокът по ал. 5 спира да тече. Ако констатираните непълноти и/или несъответствия не бъдат отстранени в дадения срок по ал. 3, производството по издаване на разрешението се прекратява.

Съотнесено към настоящия казус, безспорно се установи, че административният орган е спазил законовата процедура. В тази връзка несъстоятелни се явяват твърденията на жалбоподателя, че административният орган не е следвало да извършва нова, цялостна преценка на всички изисквания по чл.17 от закона. Разпоредбата на чл.19, ал.1, към която изрично препраща чл.23 от ЗОБВВПИ регламентира, че след постъпване на заявлението и съпътстващата го документация междуведомствената комисия оценява пълнотата и съответствието на подадената по чл.17 документация с изискванията за издаване на разрешение без изключения от същата. Вярно е, че Законът прави ясно разграничение между производството по издаване на разрешение за производство на ОБВВПИ и производството по отразяване на промени във вече издадено разрешение. В производството по чл.19, ал. 5 от същия член предвижда издаване или отказ да бъде издадено разрешение, т. е. тук органът действа в условията на оперативна самостоятелност и дори при положително становище от страна на комисията, същият може да постанови отказ, докато в производството по чл. 23, ал. 4 - отразяване на промяната във вече издадено разрешение, действа в условията на обвързана компетентност като има само две възможности – да прекрати производството на основания чл. 23, ал.3 във вр. чл. 19, ал. 4 от ЗОБВВПИ или да отрази промяната в издаденото разрешение за производство, ако са налице условията за това.

В настоящия случай спорът е свързан с това дали е представен съответния изискуем писмен документ на основание чл.23 във връзка чл. 17, ал.1, т.2 от ЗОБВВПИ, който регламентира представянето на разрешение за ползване на обектите или друг заместващ го документ, издаден по реда на Закона за устройство на територията. Съгласно чл. 2, ал. 4, т. 1, б. "б" от Наредба № 1 за номенклатурата на видовете строежи, обектите, свързани с търговия или ремонт на огнестрелни оръжия са първа категория строежи и съгласно чл. 177, ал. 2 от ЗУТ подлежат на въвеждане в

експлоатация от органите на ДНСК по реда на Наредба № 2 за въвеждане в експлоатация на строежите в Р България чрез издаване на разрешение за ползване. Единствено в неговата компетентност е да удостовери дали съответните сгради отговарят на изискванията на НАРЕДБА № РД-02-20-1 от 19 Януари 2017г. за планиране и проектиране на строежи, предназначени за производство, съхранение и търговия на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия. В производството по прекратяване на преписката, съдът е компетентен и проверява единствено дали е проведена съгласувателната процедура, разписана в закона, и дали е изразено отрицателно становище. В настоящото производство не може да бъде извършен инцидентен контрол за законосъобразност на становището на ДНСК. За пълнота на изложението все пак следва да се посочи, че по делото не са представени доказателства, които да оборят констатациите в становището на ДНСК. Към жалбата са представени акт за държавна собственост и доклад, съдържащ данни за сградния фонд в процесния производствен комплекс. Видно от тях, в нито един от тези документи не се съдържат данни за сграда със сочената застроена площ от 1863 кв.м. и съответното предназначение, поради което може да се направи извод, че са извършени преустройства и реконструкции в производствения комплекс, за които обаче дружеството, както правилно е констатирал и инспекторът от ДНСК, не е представило необходимите документи, удостоверяващи законосъобразното изграждане и въвеждане в експлоатация на сгради, предназначени за производство и складиране на оръжие. Липсата им създава и невъзможност да се гарантира съответствието им с изискванията на безопасност от пожари и аварии, изискванията за отопление, осветление, вентилация, опазване на околната среда и проследимостта на продукцията. Невъзможността да се даде гаранция за съответствието на обекта с разпоредбите на ЗУТ и наредбата, води до невъзможност да се гарантира, че няма риск от аварии. Освен това невъзможността да се даде гаранция за законността на всички строежи и преустройства в обекта води до невъзможност да се гарантира, че при дейността на обекта не се създава опасност за здравето на хората.

Предвид изложеното, след като дружеството-заявител не е изпълнило дадените му указания, административният орган законосъобразно е прекратил преписката съобразно разпоредбата на чл.19, ал.4 от ЗОБВВПИ. Погрешното изписване на правното основание и посочването на чл.19, ал. 5 от ЗОБВВПИ, съдът намира за допуснатата очевидна фактическа грешка, предвид изложеното в мотивите на акта и коректно изписания диспозитив, които ясно сочат волята на административния

орган и основанията за постановяване на акта му.

Досежно възражението за многократно допълване на вече издаденото разрешение съдът намира, че наличието на издадено разрешение за производство на оръжие и последващото му допълване не обосновава автоматично задължение за органа от допълване на същото с нови изделия при всяко следващо заявление. Законосъобразността и това до каква степен дружеството е отговаряло на критериите при предоставяне на предишното заявление не е предмет на проверка в настоящето съдебно производство. След като дружеството не е изпълнило задължението си да отстрани в срок установените непълноти, то напълно законосъобразно и органът е постановил прекратяване на производството. Погрешното цифрово изписване на правното основание, което в случая се дължи на очевидна фактическа грешка, не променя характера на издадения акт.

За пълнота, следва да се отбележи, че решението за прекратяване на производството по допълване на разрешение за производство на ОБВВПИ не преклудира възможността дружеството-заявител на по-късен етап отново да подаде заявление за разрешение, предоставяйки изискуемите за това документи.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на ответника следва да се присъдят сторените разноски по делото за процесуално представителство, осъществено от юрисконсулт в размер на 100 лв.

Така мотивиран съда и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 80-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „БУЛАРМАС“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. И. срещу Решение №РД-11-4/15.02.2023г. на Министъра на икономиката и индустрията

ОСЪЖДА „БУЛАРМАС“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на Министерство на икономиката и индустрията разноските по делото в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на Р. България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

Съдия: